

Robotica: Hexapod

I. van Alphen, S. van Doesburg, E. Salsbach, M. Visser

24 januari 2016

Inhoudsopgave

1	Inleiding	3
2	Opdrachtdefinitie	4
3	Theoretisch kader	5
4	Specificaties	6
4.1	Noodzakelijke specificaties	6
4.2	Gewenste specificaties	6
4.3	Testplan	7
5	Ontwerp	8
5.1	Het ontwerpen in Inventor	8
5.2	De simulatieomgeving	8
5.2.1	Importeren	8
5.2.2	Gewrichten	8
5.2.3	Convex en Mask	9
5.2.4	Dummies	10
5.2.5	Scene hierarchy	10
5.3	physics engine	10
5.4	Inverse Kinematics	10
5.5	Het script	11
5.5.1	Loopscrip	11
5.5.2	Positiescrip	11
5.6	Embedded software spin	12
5.6.1	Aansturen Servo motoren	12
5.6.2	Communicatie protocol	17
6	Resultaten	20
7	Discussie en resultaten	20
8	Conclusies	20
9	Aanbevelingen	20
10	Onderzoeks opzet	20
11	Bibliografie	21

1 Inleiding

Deze opdracht betreft het ontwikkelen van de besturing en simulatie van een hexapod robot.[?] De robot die gebruikt gaat worden is de PhantomX AX Hexapod van TrossenRobotics. [?].

In de huidige situatie wordt een hexapod handmatig met een afstandbediening bestuurd en kent geen vorm van intelligentie. Ter voorbereiding op het werken met kunstmatige intelligentie, is er voor gekozen om een simulatiemodel van de robot te ontwikkelen. Om praktische informatie te verzamelen is er een koppeling nodig tussen het simulatie model en de hardware van de robot. Met behulp van deze koppeling kan er onderzoek gedaan worden naar bijvoorbeeld efficiënte looppatronen en zelf lerende functies.

Het verslag is opgebouwd uit het onderzoek naar een hexapod met daarbij de hoofdvraag en deelvragen. Gevolgd door de specificaties en de implementatie van het ontwerp.

2 Opdrachtdefinitie

De hexapod is momenteel alleen te besturen met behulp van een afstandbediening. De huidige besturingssoftware op de robot is niet in staat naast de afstandbediening om externe commando's te verwerken. Daarnaast kent het in de huidige toestand geen vorm van intelligentie. Zo heeft de robot momenteel geen besef van wat zich in zijn directe omgeving bevindt.

Als voorbereiding op het werken met kunstmatige intelligentie op de robot, is er voor gekozen om een simulatiemodel voor en van de robot te ontwikkelen. De redenen hiervoor zijn onder andere dat er in een model oneindig veel verschillende situaties voor de robot gecreeërd kunnen worden. Hiernaast is het simuleren van de hexapod sneller dan real-time testen en is er minder kans op schade van het materieel. Bovendien kan het vanuit financieel oogpunt in situaties nuttig zijn om niet met de echte hardware van de robot te werken. Door een real-time koppeling te maken tussen het simulatiemodel en de hardware van de robot is het mogelijk in staat om meer informatie te verzamelen om de intelligentie te verbeteren.

Het uiteindelijke doel is om in een simulatieomgeving de bewegingseigenschappen van de robot te optimaliseren om deze software vervolgens te testen op het echte model. Er moet dus onderzocht worden hoe een ontwikkelingsomgeving opgezet kan worden waarbij er een koppeling is tussen een simulatie en de robot zelf. Daarnaast moet de robot extern te besturen zijn met behulp van een computer. De robot en het simulatiemodel moeten de mogelijkheid hebben om de stand van de servomotoren real-time naar elkaar over te brengen. Om beschadiging te voorkomen moet het in staat kunnen zijn om fouten te detecteren. De onderlinge poten zouden niet met elkaar in contact moeten komen. Het onderzoeken van het gedrag van een hexapod is van belang om uiteindelijk de hexapod zelf lerende functies te geven.

3 Theoretisch kader

- Inhoudelijke verkenning, kennis benodigd voordat met het ontwerp gestart kan worden (o.a. normen en regelgeving)
- Relevante onderzoeksvragen worden hierin uitgewerkt
- Welke literatuur en/of theorieën zijn relevant en wat betekent dit voor het ontwerp
- Overzicht van bestaande oplossingen van het probleem en waarom voldoen deze in dit specifieke geval wel/niet.

4 Specificaties

Voor de specificaties van dit project, is het van belang een onderscheid te maken tussen functionaliteiten die noodzakelijk of gewenst zijn bij het ontwerp. De noodzakelijke functies moeten in ieder geval geïmplementeerd worden, terwijl het overige optioneel is, afhankelijk van de tijdrestrictie.

4.1 Noodzakelijke specificaties

Het primair doel van dit project is om een verbinding te creëren tussen een fysieke robot hexapod en een simulatiemodel. De verbinding tussen hexapod en de computer dient draadloos te zijn ten gunste van de bewegingsvrijheid van de robot. De datasnelheid van moet ook vastgesteld worden om de hexapod zo responsief mogelijk te maken. De hexapod moet aangestuurd kunnen worden door het simulatiemodel in het programma VREP. Veranderingen aan de stand van de poten moeten direct terug te zien zijn in het simulatiemodel. Het model moet in ieder geval bestaan uit een body en 6 ledematen. Ieder ledemaat moet onderverdeeld worden in drie hoofdcomponenten die gescheiden zijn door gewrichten en ook door middel van een gewricht zijn verbonden aan de body. Verder moeten de afmetingen en verhoudingen tot een halve centimeter nauwkeurigheid overeenkomen met de hexapod. Om te voorkomen dat de hexapod zichzelf kan beschadigen is het noodzakelijk dat de maximale bewegingsvrijheid van de gewrichten (per situatie) wordt uitgerekend of ingesteld. Zodat de poten onderling niet met elkaar botsen of dat de bekabeling beschadigd raakt.

4.2 Gewenste specificaties

Er zijn een veel mogelijkheden wat betreft additionele functies die geïmplementeerd kunnen worden. In deze subsectie zijn een aantal functionaliteiten opgesomd die mogelijk geïmplementeerd kunnen worden, maar die niet noodzakelijk zijn voor het uiteindelijke eindproduct.

- De hexapod is er zich van bewust als hij ondersteboven is geplaatst, en kan de stand van zijn poten daarop aanpassen. Wanneer de hexapod horizontaal gepositioneerd wordt, dan zorgt dit systeem er voor dat alle poten op of richting de ondergrond zijn geplaatst.
- Is in staat om zijn poten in- en uit te strekken, zodat het eenvoudig opgeborgen en opgezet kan worden.
- De spin kan muren en/of objecten detecteren en zijn looproute hier op aanpassen.
- Met een beperking aan een of meerdere poten is het in staat om het standaard looppatroon aan te passen.
- Kan zijn looppatroon aanpassen indien nodig, afhankelijk van het gewicht van de eventuele ballast.
- Eventuele functionaliteiten zoals aan/uit, stand van poten en bewegingen via de computer kunnen activeren bijvoorbeeld via een console.

4.3 Testplan

Om te kijken of de specificaties gehaald zijn wordt er als eerst gekeken naar de noodzakelijke specificaties. Deze specificaties zijn geprobeerd zo op te stellen dat deze in ieder geval haalbaar zijn. De haalbaarheid van de gewenste specificaties zijn voor lastig in te schatten omdat dit veelal buiten onze huidige kennis is en daarom kan het blijken dat een of meerdere specificaties te makkelijk of te lastig zijn opgesteld naar mate het onderzoek vordert. In dat geval zal er samen met de begeleider gekeken worden of er een alternatieve specificatie mogelijk is. Of de resultaten wel of niet voldoen aan de eisen kan in veel gevallen objectief beoordeeld worden door te kijken naar de exacte eisen en de bijbehorende resultaten. Echter is dit bij sommige specificaties niet mogelijk en zal dit met logische redenering en duidelijke uitleg worden ondersteund. Dit betekent dat de resultaten goed gedocumenteerd worden zodat het bij de conclusie duidelijk is wanneer de specificaties gehaald zijn. Bij twijfel of een specificatie gehaald is zal dit met de begeleider besproken worden.

5 Ontwerp

5.1 Het ontwerpen in Inventor

Het model van de hexapod bestaat uit verschillende componenten. De body bestaat uit twee platen, en elke poot is onder te verdelen in drie componenten. Bovendien hoort bij elk gewricht een motor, in totaal 18 motoren. Als eerste zijn de afmetingen van de spin zo exact mogelijk opgemeten. Er is maar een poot opgemeten, en is in inventor vijf maal gedupliceerd. Het programma inventor geeft de mogelijkheid om met behulp van constraints het voorvlak van elk object te schetsen, en vervolgens uit te breiden tot een driedimensionaalobject. Ook met constraints, is het weer mogelijk om alle objecten bij elkaar te voegen.

Het 3D model van de robot is gemaakt in het programma Inventor. Hiervoor is gekozen omdat dit al bekend is en gratis te gebruiken voor studenten. Tevens kunnen Inventor bestanden gemakkelijk over worden gezet naar bestanden die leesbaar zijn voor de simulatie software.

Om de robot te reconstrueren in het tekenprogramma moet de robot gezien worden als losse onderdelen. Elk onderdeel moet apart opgemeten worden met alle hoeken en uitsparingen erbij.

Het model is dan ontleed tot losse solids (onderdeel bestaande uit een stuk) die samen te voegen zijn tot de uiteindelijke assembly (model opgebouwd uit meerdere onderdelen). De servomotoren zijn gedownload van website voor motoren, maar de andere onderdelen zijn allemaal getekend. De poten bestaan uit drie segmenten die worden verbonden door middel van servomotor en tevens op dezelfde manier aan de main body vastzitten.

5.2 De simulatieomgeving

5.2.1 Importeren

Om het inventor bestand te importeren naar V-rep, is het eerst nodig om het model om te zetten naar het STL bestandstype.

Het object wordt initieel in V-rep gezien als geheel object. Met 'divide selected shapes', is het mogelijk om objecten onder te verdelen in zo klein mogelijke stukken. Vervolgens worden die gegroepeerd tot de volgende hoofdonderdelen:

1. Main body + Motor 3(6x)
2. Connector(6x)
3. Motor 1 + 2(6x)
4. Leg(6x)

5.2.2 Gewrichten

Dit is zo gekozen om ervoor te zorgen dat er steeds een geheel object gepositioneerd is tussen elk gewricht. Met behulp van gewrichten worden de 18 pootdelen en de main body dus met elkaar verbonden. Het is een vrij omslachtig proces om de gewrichten juist toe te voegen. Als allereerst, moet het betreffend hoofdobject geselecteerd worden. Deze wordt vervolgens gekopieerd en in een nieuwe scene geplaatst. In 'triangle edit mode', moet het onderdeel geselecteerd worden op de plek waar de joint uiteindelijk behoort te komen. Met 'invert

selection', is het mogelijk om het ongewenste deel van het object te selecteren en te verwijderen. Via het menu kan er via 'add -¿ joint' een gewricht worden toegevoegd. In alle gevallen, maken wij gebruik van de 'revolute joint'. Met de functie 'object/item position/orientation' is het mogelijk de joint op exact de zelfde positie als het overgebleven object onderdeel te plaatsen. Daarbij moet eerst het gewricht geselecteerd worden, en daarna het overgebleven object. In de 'positions/translations' tab moeten de x, y en z coördinaten worden overgenomen. In de 'Orientation/Rotations' map hoort het gewricht zijn juiste orientatie te krijgen. Dit kan door aanpassen van de alpha, beta of gamma waarden. Dit verschilt uiteraard per poot, gezien elke poot een andere orientatie heeft. Als het gewricht eenmaal in de juiste positie is, kan die door middel van kopiëren en plakken weer in de originele scene geplaatst worden. De reden dat de 'triangle edit mode' niet gebruikt moet worden in de hoofdsceen, is omdat het een grafisch zware operatie is. Bij 'scene object properties' kan overigens de diameter en lengte attributen worden aangepast. Bovendien kunnen de gewrichten daar doorzichtig worden gemaakt.

5.2.3 Convex en Mask

Omdat V-rep veel berekeningen moet doen bij het simuleren van complexe objecten, is het niet gunstig om te gaan simuleren met de objecten die geïmporteerd zijn. Het is daarom ook nodig om de vorm van de objecten te vereenvoudigen. Dit kan met 'Morph selection into convex shapes', en dat zorgt er uiteindelijk voor dat simulaties vele malen sneller gaan. Om het uiterlijk van de spin te behouden, worden de geïmporteerde objecten gebruikt als mask. Om dit te bereiken, moet in het 'dynamic properties dialog' venster alles worden uitgevinkt. Dat zorgt ervoor dat het object niet met zijn omgeving reageert, en dat het niet dynamisch gesimuleerd wordt. De convex shapes daarentegen, moeten wel dynamisch zijn en kunnen reageren met de omgeving. Deze instellingen zijn te bereiken via de 'scene object properties' via de knop 'Show Dynamic Properties Dialog'. Om objecten te kunnen laten reageren met de omgeving, kan gebruikt gemaakt worden van 'local mask' of 'global mask'. Local mask is van toepassing op objecten die onder het zelfde hoofdobject staan, terwijl global mask geldt voor de objecten in de hele scene, zoals andere objecten, en de vloer. Of het object reageert of niet, hangt af van de geselecteerde blokjes. Als twee objecten maar ook een blokje gemeen hebben(aan- of uitgevinkt), dan ontstaat er interactie tussen de objecten bij collision. Om ervoor te zorgen dat alle aanliggende onderdelen elkaar niet proberen af te stoten, moeten die niet met elkaar kunnen reageren. Zo zijn er bij Leg 1 bij local mask de eerste 9 vakjes aangevinkt, terwijl slechtst het laatste vakje aangevinkt is bij Motor 1. Verder moeten de afzonderlijke poten wel met elkaar kunnen reageren, omdat collision tussen poten mogelijk moet zijn als dat niet voorkomen wordt. Ook moeten alle convex shapes 'dynamically enabled' zijn om ze te kunnen simuleren, wat ook gebeurt in de 'dynamic properties dialog'. Hier kan de onder andere de massa en inertia ingesteld worden. De totale massa van de hexapod is ingesteld op 1.75kg, wat ongeveer in lijn is met de werkelijkheid. Bovendien worden de convex shapes doorzichtig gemaakt, via 'scene object properties -¿ common-¿ visibility'

5.2.4 Dummies

Voor de positie bepaling en het instellen van de doel coördinaten bij invers kinematica wordt er gebruikt gemaakt van de zogeheten 'dummy-dummy link'. Hierbij worden er dummies bevestigd aan de tip van elke poot, de zogeheten tip dummies. De dummies worden op bijna de zelfde methode geplaatst op objecten als gewrichten. Bij dummies is het echter eenvoudiger om gelijk gebruik te maken van 'vertex edit mode', omdat je dan op de tip van de poot dummies kan plaatsen met de 'make dummies' knop. In dit specifiek geval, was het niet mogelijk om in het middelpunt een dummie toe te voegen, omdat daar geen vertice was. Dat probleem is opgelost door het toevoegen van dummies op de twee symmetrisch en nabijgelegen vertices. Daarna is een dummy geplaatst tussen deze twee dummies door het gemiddelde van de coördinaten te berekenen.

Naast de tip dummies worden er evenveel target dummies aangemaakt. Deze zitten initieel op exact de zelfde positie als de tip dummies. Kopieren en plakken van de tip dummies is de eenvoudigste manier om die aan te maken. Via het 'scene object properties dialog', kunnen de Tip Dummies gelinkt worden aan hun corresponderende Target Dummies. Wat belangrijk is voor het simuleren, is dat voor elk convex object de optie 'invers kinematics mode' aan staat.

5.2.5 Scene hierarchy

Het is belangrijk om de scene hierarchy goed te ordenen, omdat dit bepaald hoe objecten bewegen ten opzichte van elkaar. Leidraad voor een juiste hierarchy, is dat het hoofdobject bovenaanstaat. De objecten en gewrichten waar die direct meegekoppeld zijn, komen direct daaronder te staan.

Er wordt eerst naar de convex shapes gekeken, omdat die relevant zijn voor het simuleren. De convex body staat dus bovenop, en daaronder komen de eerste zes gewrichten te staan. Onder elke joint komt de convex connector te liggen. Onder iedere connector, zit de tweede joint, en onder die joints komen de links met de twee overige motoren. Als laatste komt de derde joint daaronder te staan, en de poot onder de derde joint. De dummies worden gebruikt voor de berekeningen. De tip dummies moeten de poten volgen, en moeten daarom direct onder de poten geplaatst worden. De target dummies worden onder het hoofdobject geplaatst. De mask moet visueel de convex shapes kunnen representeren, en moeten die kunnen volgen. Door de mask steeds onder zijn eigen convex object te plaatsen in de scene hierarchy, wordt dit effect bereikt.

5.2.6 physics engine

V-rep maakt gebruik van 4 verschillende physics engines. Dit zijn Bullet, ODE, Vortex en Newton. Van alle physics engines, bleek Bullet het soepelst te werken. Voor de simulaties is er dus gekozen om gebruik te maken van deze engine.

5.2.7 Inverse Kinematics

Om inverse kinematics te kunnen gebruiken, moet er nog een inverse kinematics groep worden aangemaakt. Dit gebeurt in de 'inverse kinematics' tab bij 'calculation modules'. In deze inverse kinematics groep worden enkel de tip dummies geplaatst en het daarbijhorend baseobject moet worden geselecteerd voor elke dummy, in dit geval de convex body.

5.3 Het script

5.3.1 Loopscript

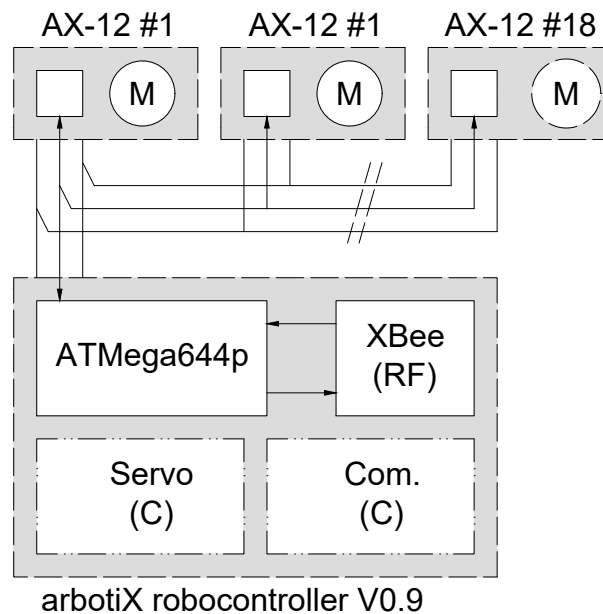
Wanneer de spin in de fysieke wereld moet lopen, en de koppeling tussen simulatie en de robot is gemaakt, moet het simulatie model ook een loop beweging uitvoeren. Hiervoor is een Lua script geschreven, wat er voor zorgt dat het simulatie model zich lopend voort beweegt door de ruimte.

Het Luascript is geïnspireerd op het script van de AntRobot, een standaard robot uit de V-REP bibliotheek, welke qua fysieke kenmerken redelijk overeen komt met de hexapod. De Ant heeft ook een main body met daaraan zes poten welke op dezelfde wijze kunnen scharnieren als de hexapod, wat de beweging van de poten vrij identiek aan elkaar maakt. De Ant maakt eveneens gebruik van Inversed Kinematics, wat voor het toepassen van bepaalde aspecten van dit script op de hexapod ideaal is.

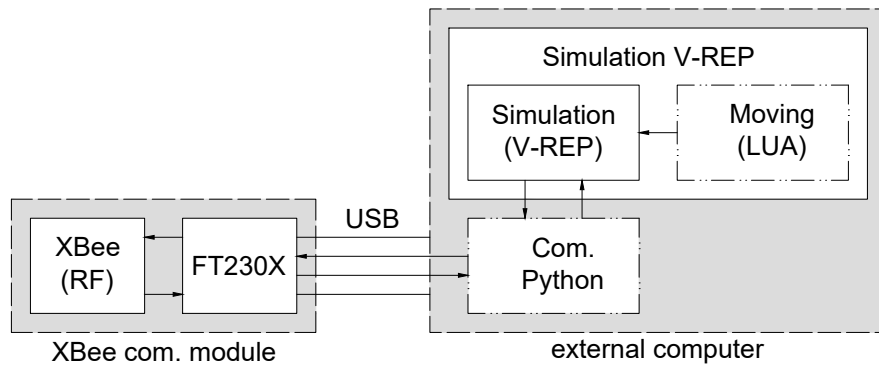
Het design van de code is hetzelfde gebleven, alleen zijn er bepaalde aanpassingen gemaakt waardoor het toepasbaar is voor de Hexapod. Het script is te vinden in de bijlage.

5.3.2 Positiescript

De koppeling van simulatie naar de robot kan alleen worden gemaakt wanneer de simulatie aan staat. Als deze bezig is, moeten de hoeken van de servo's worden uitgelezen om de hexapod dezelfde beweging te geven. Het uitlezen van de hoeken gebeurt met een python script wat per gewricht de hoek uitleest.

Figuur 1: Versimpelde weergave in een blokschema van de samenhang van de verschillende systemen en programma's op de hexapod.

Figuur 2: Versimpelde weegave in een blokschema van de samenhang van de verschillende systemen en programma's op de externe computer.

5.4 Embedded software spin

De spin bestaat uit 18 servo motoren die aangestuurd worden een arbotiX robocontroller board (zie figuur 3). Deze controller bestaat uit een ATmega644P, een XBee, Servo connectoren en wat algemene I/O.

5.4.1 Aansturen Servo motoren

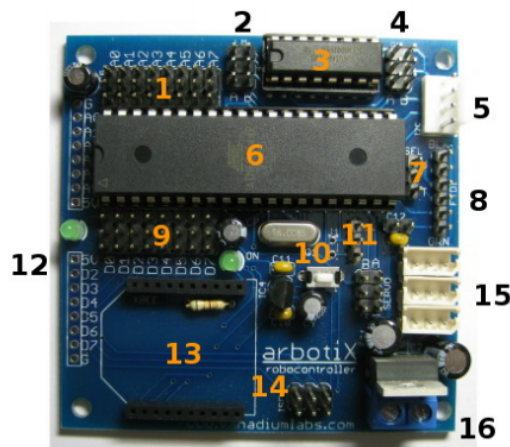
De servo motoren die gebruikt zijn de Dynamixel AX-18F. Deze motoren werken op 12V en kunnen maximaal 2,2A aan stroom trekken. Voor het aansturen gebruiken de motoren een eigen serieel protocol.

Het protocol werkt met master die steeds een pakket over de communicatie bus stuurt en mogelijk een pakket terug kan krijgen. Elk pakket is gericht aan één, meerdere of alle motoren (slaves). Een instructie pakket (master naar servo) bestaat uit de volgende stukken data:

0xFF 0xFF ID LENGTH INSTRUCTION PARAMETER0 PARAMETERS-N CHECKSUM

0xFF 0xFF geeft het begin van een pakket aan. Wanneer dit ontvangen wordt weet iedereen dat er een pakket aankomt.

ID geeft het ontvangers ID aan. Elke servo heeft een uniek ID die gebruikt kan worden. Verder is er een speciaal BROADCAST id waar elke servo naar luistert.

• 1 - Analog port headers	• 9 - Digital port headers
• 2 - Left motor/encoder headers	• 10 - Reset Switch
• 3 - Dual motor driver, max current 1A	• 11 - Serial1 header (also J1)
• 4 - Right motor/encoder headers	• 12 - Prototyping headers and user led
• 5 - I2C header	• 13 - XBEE socket
• 6 - ATMEGA644P	• 14 - In-system programming (ISP)
• 7 - Power selection header	• 15 - 3 Bioloid headers
• 8 - FTDI serial0/programming	• 16 - Power terminals

Figuur 3: Robocontroller overzicht

LENGTH bevat de lengte van het pakketje. Hierdoor weet de ontvanger hoeveel parameters hij kan verwachten

INSTRUCTION is het type pakket. Dit kan een READ, WRITE of SYNCWRITE zijn. Bij READ wordt er een waarde uitgelezen, Bij WRITE een waarde weggeschreven en bij SYNCWRITE kan er bij meerdere Servo motoren tegelijk worden geschreven.

PARAMETER0 is het lees/schrijf adres PARAMETER-N is alle data die weggeschreven moet worden. Bij een SYNCWRITE instructie bevat dit de servo ID's en DATA per servo zodat meerdere servo tegelijk beschreven kunnen worden.

CHECKSUM bevat een checksum van het gehele pakket zodat gecontroleerd kan worden of alles goed doorgekomen is.

Een Status pakket (Servo naar master) bestaat uit de volgende stukken data:
 0xFF 0xFF ID LENGTH ERROR PARAMETER-N CHECKSUM
 0xFF 0xFF geeft het begin van een pakket aan. Wanneer dit ontvangen wordt weet iedereen dat er een pakket aankomt.

ID geeft het ontvangers ID aan. Elke servo heeft een uniek ID die gebruikt kan worden. Verder is er een speciaal BROADCAST id waar elke servo naar luistert.

LENGTH bevat de lengte van het pakketje. Hierdoor weet de ontvanger hoeveel parameters hij kan verwachten

ERROR geeft een binaire code terug met de fouten die op dat moment actief zijn in de servo. Zo een fout kan bijvoorbeeld zijn: Overbelasting, Checksum fout, Ingangsspanning fout.

PARAMETER-N geeft de data terug die door de instructie pakket is opgevraagd

CHECKSUM bevat een checksum van het gehele pakket zodat gecontroleerd kan worden of alles goed doorgekomen is.

Implementatie Het controller board werkt met een ATmega644P waarbij de Servo connectoren direct aangesloten zijn op een UART ingang van de atmega. De servo-bus werkt met een enkele seriële lijn en dat betekent dat zowel de verzender als de ontvanger via dezelfde lijn werkt. Daarom moet elke keer wanneer data verzonden wordt de atmega uart ontvanger hardware uitgezet worden en elke keer wanneer er data ontvangen wordt de atmega uart verzender hardware uit worden gezet.

De AX18FWrite functie werkt vrij vanzelfsprekend. De UART Tx module wordt aangezet, de transmit buffer wordt leeg gehaald en vervolgens wordt de buffer weer gevuld met informatie van het pakketje. Op het eind wordt nog een checksum toegevoegd en de Tx module weer uitgezet.

```
46 /**
47  * Writes to the Servo
48  * @param id      Servo identifier
49  * @param address  Servo memory write address
50  * @param data     Data to write to memory
51  * @param length  Length of data
52  */
53 void AX18FWrite(unsigned char id, unsigned char address, unsigned
54                char *data, unsigned char length) {
55
56     // Enable Uart Tx so we can send
57     uart1.RxDisable();
58     uart1.clearTxBuffer();
59     uart1.TxEnable();
60
61     uart1.putc(AX_START);
62     uart1.putc(AX_START);
63     uart1.putc(id);
64     uart1.putc(length + 3);
65     uart1.putc(AX_WRITE_DATA);
66     uart1.putc(address);
67
68     for(unsigned char i = 0; i < length; i++) {
69         uart1.putc(data[i]);
70     }
71
72     uart1.putc(generateTxChecksum(id, address, data, length));
73     // _delay_us(500);
74     uart1.TxWaitDisable();
```

74 }

Listing 1: AX18ServoDriver.c - AX18Write functie

De Read functie is iets uitgebreider omdat het de data echt moet kunnen analyseren. Eerst wordt een pakket verzonden naar de servo met een aanvraag voor data. Dit gebeurt op dezelfde manier zoals in de AX18FWrite functie. Daarna wacht de functie tot er data terug komt van de Servo. Elke byte die dan terug komt wordt in een state machine gestopt die alles byte voor byte analyseert. Zo zijn state 1 en state 2 de start bytes. Wanneer een andere byte dan de start byte is gevonden wordt de state weer naar 0. De rest van de states zijn ook duidelijk.

```

119 /**
120  * Reads from the servo
121  * @param id      Servo identifier
122  * @param address  Servo memory read address
123  * @param buffer   Buffer to save data
124  * @param length   Length to read
125  * @return         Error occurred, return 0 on success, 1 on error
126  */
127 unsigned char AX18FRead(unsigned char id, unsigned char address,
128                          unsigned char *buffer, unsigned char length) {
129
130     unsigned char checksum = generateRxRequestChecksum(id, length,
131                                                         address);
132
133     // Enable Uart Tx so we can send
134     uart1_clearTxBuffer();
135     uart1_TxEnable();
136     uart1_RxDisable();
137
138     uart1_putc(AX.START);
139     uart1_putc(AX.START);
140     uart1_putc(id);
141     uart1_putc(4);
142     uart1_putc(AX.READ.DATA);
143     uart1_putc(address);
144     uart1_putc(length);
145     uart1_putc(checksum);
146
147     uart1_TxWaitDisable();
148     uart1_RxEnable(); // TEMP
149
150     // Wait for response
151     while(uart1_canRead() <= 0);
152
153     // _delay_us(TX.READ.DELAY.TIME);
154     unsigned char RxState = 0, RxDataCount = 0, RxServoId = 0,
155             RxLength = 0, RxError = 0, RxChecksum = 0, Error = 0;
156
157     // Wait a couple of micro seconds to receive some data
158     // Loop through all received bytes
159     while(uart1_canRead() > 0) {
160         //printf("Buffer size: %d\r\n", uart1_canRead())
161         char c = uart1_getc();
162         printf("(%d): 0x%x\r\n", RxState, c);
163         switch(RxState) {
164             // 1) First Start byte
165             case 0:
166                 if(c == AX.START) {

```

```

165         RxState = 1;
166     }
167     break;
168
169     // 2) Second start byte
170     case 1:
171         if(c == AX.START) {
172             RxState = 2;
173         } else {
174             RxState = 0;
175         }
176     break;
177
178     // 3) Id byte
179     case 2:
180         if(c != AX.START) {
181             RxServoId = c;
182             RxState = 3;
183         } else {
184             RxState = 0;
185             Error = 1;
186         }
187     break;
188
189     // 4) Length byte
190     case 3:
191         RxLength = c;
192         RxState = 4;
193     break;
194
195     // 5) Error byte
196     case 4:
197         RxError = c;
198         RxState = 5;
199     break;
200
201     // Data bytes and checksum byte
202     case 5:
203         if(RxDataCount >= RxLength - 2) {
204             RxChecksum = c;
205             RxState = 6;
206             break;
207         }
208         printf("Data (%d): 0x%x\r\n", RxDataCount, c);
209         buffer[RxDataCount++] = c;
210     break;
211
212     // There is no state 6 unless we got more data then expected
213     ...
214     case 6:
215         Error = 1;
216     break;
217 }
218 }
219
220 // Check if packet is correct by comparing the checksum
221 if(generateRxChecksum(RxServoId, RxError, address, buffer, length)
222    != RxChecksum) {
223     Error = 1;
224 }

```



```

225     printf("error: 0x%x\r\n", RxError);
226
227     return Error;
228 }
229

```

Listing 2: AX18ServoDriver.c - AX18Read functie

5.4.2 Communicatie protocol

Om de robot draadloos aan te sturen wordt er gebruik gemaakt van xbee modules. Deze modules werken via een seriële verbinding. XBee bevat de mogelijkheid om de seriële data in data pakketten te versturen om zo individuele pakketten te kunnen onderscheiden. Echter maken wij daar geen gebruik van om het geheel wat simpeler te houden. Dit betekent dat er één continuë stroom van data is die geanalyseerd moet worden om losse data berichten te onderscheiden.

Dit wordt gedaan op dezelfde manier zoals de servo motoren worden aangestuurd. Het pakket begint wanneer er vier start bytes zijn gevonden. Daarna komt de lengte van de data, het commando, de data zelf en als laatste een checksum om het gehele pakket te controleren op fouten. Zie tabel 1. Deze pakketten kunnen op dit moment nog één kant op worden gestuurd (van de Computer naar de spin) maar dit is later gemakkelijk uit te breiden om ook de andere kant op te gaan op dezelfde manier zoals bij de servo motoren het geval is.

byte nr	Example value	meaning
0-3	0x5A - 0x3C - 0x42 - 0x99	Start bytes
4	0x02	Data length
5	0x00	Command
6-(6+length)	0x60	Additional data
7+length	0xFF	Checksum (length, command and data)

Tabel 1: XBee pakket

Implementatie Bij de implementatie van het communicatie protocol is geprobeerd het systeem zo robuust mogelijk te maken. De communicatie over de XBee werkt als een seriële lijn waar een lange stream aan data uitkomt. Omdat de XBee ook met buffers werkt en bij draadloos verkeer alle bytes niet altijd aankomen en opnieuw verzonden moeten worden kan het voorkomen dat de er soms 1 byte binnenkomt en soms 25 bytes. Elke byte moet verwerkt worden en bytes die een tijd later aankomen kunnen nog horen bij een pakket die eerder is begonnen.

Om dit allemaal in goede banen te leiden is er een 'XBee_communication_processSerialData' functie gemaakt waar de staat van een pakket wordt opgeslagen en het pakket via meerdere stukken opgebouwd kan worden. Deze functie werkt ook met een state machine, het grote verschil is dat het pakket inclusief de ontvangst staat globaal opgeslagen wordt. Verder kunnen pakketten worden opgeslagen en direct door worden gegaan met het analyseren van de rest van de data. De pakketten worden opgeslagen in een ringbuffer hierdoor kan de buffer nooit overstromen met te veel data maar zullen de meest oude pakketten verwijderd worden van de buffer zodat de nieuwste pakketten in ieder geval nog

uitgelezen kunnen worden.

```
119 unsigned char XBee_communication_processSerialData(char *data ,
120 unsigned char length) {
121     unsigned char countNewPackets = 0;
122     for(unsigned char i = 0; i < length; i++) {
123         unsigned char c = data[i];
124         //printf(" State: %d (0x%x)\r\n", RxState, c);
125
126         if(RxState == 0) {
127             if (c == PACKET_START_BYTE1) {
128                 RxState = 1;
129             } else {
130                 RxState = 0;
131             }
132         } else if(RxState == 1) {
133             if(c == PACKET_START_BYTE2) {
134                 RxState = 2;
135             } else {
136                 RxState = 0;
137             }
138         } else if(RxState == 2) {
139             if(c == PACKET_START_BYTE3) {
140                 RxState = 3;
141             } else {
142                 RxState = 0;
143             }
144         } else if(RxState == 3) {
145             if(c == PACKET_START_BYTE4) {
146                 RxState = 4;
147             } else {
148                 RxState = 0;
149             }
150         } else if(RxState == 4) {
151             RxPacket.length = c;
152             RxChecksum |= c;
153             if(RxPacket.length > MAX_DATA_SIZE) {
154                 RxState = 0;
155             } else {
156                 RxState = 5;
157             }
158         } else if(RxState == 5) {
159             RxPacket.command = c;
160             RxChecksum |= c;
161
162             RxState = 6;
163         } else if(RxState == 6) {
164             if(RxDataCount < RxPacket.length) {
165                 RxPacket.data[RxDataCount++] = c;
166                 RxChecksum |= c;
167             }
168             if(RxDataCount >= RxPacket.length){
169                 RxState = 7;
170             }
171         } else if(RxState == 7) {
172             RxPacket.checksum = c;
173
174             if(RxPacket.checksum == RxChecksum) {
175                 XBee_communication_saveRxPacket(&RxPacket);
176                 countNewPackets++;
177             } else {
```

```

178         printf("Checksum failed: 0x%x vs 0x%x\r\n", RxPacket.
checksum, RxChecksum);
179     }
180     RxState = 0, RxChecksum = 0, RxDataCount = 0;
181 }
182 }
183 }
184 }
185 }
186 }
187 return countNewPackets;
188 }

```

Listing 3: XbeeCom.c - processSerialData functie

6 Resultaten

7 Discussie en resultaten

8 Conclusies

9 Aanbevelingen

10 Onderzoeks opzet

Het project bestaat uit twee delen. Het eerste deel heeft als doel de hexapod in de simulatie te verwerken. Het tweede deel is ervoor zorgen dat er een verbinding ontstaat tussen de simulatie en de hexapod. Vanwege de wensen van de opdrachtgever zal er gewerkt worden met het simulatie-programma V-REP en zullen andere softwarepakketten buiten beschouwing worden gelaten.

Daarnaast zal er in de eerste deel gekeken worden naar toepassingen die andere hebben bedacht voor de hexapod. Hieruit is inspiratie te halen voor handige en leuke toepassingen.

Om de verbinding te maken tussen robot en computer dienen er verschillende bronnen te worden geraadpleegd. Een groot deel van die bronnen zal worden voorzien door gebruik te maken van het internet. Verder zal kennis die in de les wordt opgedaan, worden toegepast en de boeken kunnen worden bekeken.

De hexapod is al fysiek aanwezig, wat het testen van geschreven code gemakkelijk maakt. Op deze manier wordt gelijk duidelijk of het geschreven programma functioneert. Tijdens het schrijven van de verschillende functies zal de hexapod fysiek aanwezig zijn om direct het resultaat te ondervinden.

11 Bibliografie